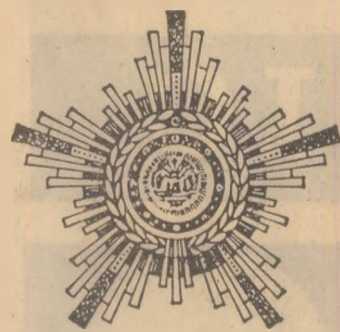

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLVII Nr. 10941 Prima ediție | Duminică 23 octombrie 1977 | 6 PAGINI — 30 BANI

Țara întreagă sărbătorește azi „ZIUA RECOLTEI”

„Disponem de tot ce este necesar pentru a realiza și în agricultură, cu succes, tot ceea ce ne-am propus, pentru a obține o sporire mult mai mare a producției agricole și pentru a asigura, pe această bază, creșterea veniturilor țărănimii, îmbunătățirea condițiilor de aprovizionare, ridicarea bunăstării întregului nostru popor.”

NICOLAE CEAUȘESCU

Țărăimea noastră, întregul popor sărbătorește astăzi „Ziua recoltei”. Devenită tradițională, această sărbătoare se desfășoară sub semnul înaltelor prețuiți pe care partidul și statul nostru, întregul popor o acordă muncii țărănimii, a tuturor lucrătorilor de pe ogoare, strădanilor lor de a spori neînclătat rodnicia pământului. Puternic mobilizați de sarcinile stabilite de primul Congres al țărănimii — cel mai larg și reprezentativ forum al oamenilor muncii din agricultură — care a avut loc în acest an, de chemările cuprinse în Apelul Frontului Unității Socialiste, țărani, operatori, mecanizatori, tehnicieni și specialiști își reafirmă, în această zi, hotărârea fermă de a înfăptui neabătut politica partidului de dezvoltare intensă și modernizare — continuă a agriculturii — ramură de bază a economiei noastre — de a-și spori în acest fel și mai mult contribuția la creșterea avuției naționale, la progresul general al țării, la ridicarea bunăstării întregului popor.

Ca de fiecare dată, „Ziua recoltei” constituie un moment de bilanț al muncii desfășurate și al rezultatelor obținute. Se știe, anul trecut, oamenii muncii de pe ogoare au realizat cea mai mare producție de cereale din istoria țării. Este dovada cea mai grăitoare a potențialului uriaș, a marilor rezerve și posibilități de care dispune agricultura noastră, suport traine și sigur pentru înfăptuirea mărețelor obiective stabilite de Programul partidului, de hotărârile Congresului al XI-lea al P.C.R. Și în acest an, în condiții mai puțin favorabile, datorită sprijinului de zi cu zi al partidului și statului, investițiilor pentru extinderea mecanizării, chimizării, irigațiilor, datorită vredniciei țărănimii noastre, a tuturor oamenilor muncii din această ramură, rezultatele obținute în agricultură sînt satisfăcătoare. După cum aprecia tovarășul Nicolae

Ceaulescu, secretarul general al partidului nostru, la recenta plenară a Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, chiar și în acest an, cînd am avut condiții climatice nu dintre cele mai bune, producția agricolă, deși nu

tare necesare bunei aprovizionări a populației, satisfacției cerințelor crescînde ale economiei naționale. Acum, toamna, cînd se numără experiențele bune, trecînd în revistă rezultatele valoroase obținute, lucrătorii ogoarelor au datorita să

se ridică la nivelul celei din 1976, este apropiată de aceasta și asigură din plin buna aprovizionare a populației. Succesele dobîndite în primul doi ani al actualului cincinal ilustrează elevul justeleia politicii agrare a partidului nostru de faurire a unei agriculturi moderne, intensive, de mare randament, dotată cu o bază tehnică avansată, organizată pe baza celor mai noi cuceriri ale științei, capabilă ca, indiferent de condițiile climatice, să asigure cantități din ce în ce mai mari de produse agroalimen-

analize, deopotrivă, în spirit critic, cu luciditate și răspundere, și unele neîmpliniri, datorate folosirii necorespunzătoare a pământului și utilizării, în nu puține cazuri, cu eficiență scăzută a bazei tehnico-materiale de care dispune agricultura. De ce atît și nu mai mult? Unde s-a lucrat bine și unde s-a greșit? Sînt întrebări pe care gospodarii ogoarelor trebuie să și le pună acum, toamna, astfel ca, trîgînd concluzii și învățăminte atît din experiența bună, cît și din neajunsurile care s-au

manifestat, să poată stabili măsuri concrete pentru a pune baze solide recoltei viitoare și pentru a îndeplini exemplar, pe această cale, sarcinile prevăzute de programul adoptat de Congresul țărănimii pentru dezvoltarea tuturor sectoarelor agriculturii.

Felicitînd pe oamenii muncii din agricultură pentru rezultatele bune obținute, se cuvine să accentuăm și de această dată sarcina, de atît de ori subliniată de conducerea partidului, privind organizarea științifică a muncii și producției și perfecționarea continuă a activității de conducere, astfel ca experiența înîmînată dobîndită de multe unități agricole din toate județele țării — bunul cel mai de preț al agriculturii noastre socialiste — să fie larg aplicată, aceasta fiind principala cale a face ca prețutindeni să se obțină rezultate și mai bune. Numai în acest fel „șnoul de flori care aduce primăvara agriculturii românești” — la care s-a referit secretarul general al partidului cu prilejul „Zilei recoltei” de anul trecut, cînd a arătat că în fiecare județ și la fiecare cultură, atît la cereale, cît și la legume, plante tehnice, precum și în zootehnie, avem unități agricole care obțin constant rezultate deosebit de valoroase — va fi un an de am mai mare, mai cuprinzător, cît țara întreagă.

Stă în puterea milioaneilor de oameni ai muncii de la sate să obțină producții vegetale și animale superioare în anul viitor, în întreaga cîmășină, pentru aceasta, ei sînt chemați să acționeze cu stăruință, cu pricepere și hărnicie pentru a pune mai intens în valoare cîmpurile și posibilitățile de care dispun, mijloacele pe care știința și tehnica le pun la dispoziție, cu conștiința că pe această cale își aduc o contribuție sporită la progresul și prosperitatea întregii țări, la ridicarea bunăstării întregului nostru popor.

Au îndeplinit planul pe 10 luni

În împlinirea Conferinței Naționale a partidului, colectivele de oameni ai muncii din numeroase județe ale țării raportează îndeplinirea mai devreme a planului pe 10 luni.

Județul Neamț. Pînă la finele lunii octombrie se va realiza peste prevederile planului o producție industrială în valoare de 520 milioane lei. Astfel, se vor produce și livra suplimentar economiei naționale 10.700 tone țevi din oțel fără sudură, 1.550 tone fire și bre sintetice, 20.000 mp usi-ferestre, 26 milioane cărămizi și blocuri ceramice, 9.500 hl lapte și produse lactate și altele. (Ion Manea).

Județul Mureș. Prin avansul cîștigat colectivelor din industria județului vor putea realiza în plus, pînă la finele lunii octombrie, o producție globală industrială în valoare de 630 milioane lei, concretizată în: aparatul electric de joasă tensiune în valoare de peste 10 milioane lei, 17.371 tone carbide, 5 milioane cărămizi și blocuri ceramice, mobilă în valoare de 20,7 milioane lei, confecții în valoare de 12,9 milioane lei etc.

Județul Iași. Avansul înregistrat oferă posibilitatea să se realizeze peste prevederile producției globale în valoare de aproape 500 milioane lei. Între altele, se vor produce suplimentar 2.540 tone profile îndoit din oțel, 2.900 tone țevi și fibre sintetice, 20.000 mp plăci din aschii de lemn, 1,6 milioane mp țesături diverse, 2.400 tone mlei comestibile, 3.300 hl produse lactate, medicamente în valoare de 12 milioane lei. (Manoile Corcaci).

Județul Caraș-Severin. Oamenii muncii din această parte a țării vor realiza o producție globală suplimentară în valoare de peste 360 milioane lei, care se concretizează în 14.400 tone carbune, 18.000 tone coals metalurgice, 24.000 tone fontă, 11.000 tone oțel aliat, 7 motoare diesel pentru tracțiune feroviară, 86.000 mp de P.A.L. s.a. (Nicolae Cătană).

Spiritul de economie la locul de muncă și în propriul cămin

25 — 31 OCTOMBRIE: „SĂPTĂMINA ECONOMIEI”

Sîntem din nou în pragul „Săptămîinii economiei”, frumoasă și semnificativă tradiție românească. Economisirea organizată prin Casa de Economii și Consemnațiuni, instituție de prestigiu și cu îndelungă și rodnică activitate, a dobîndit din ce în ce mai mult caracterul unei acțiuni de masă. Din acest punct de vedere este semnificativ că numărul librărilor de economii a crescut de la 6,7 milioane în anul 1970, la 13 milioane în prezent, revînd, în medie, un liber la 1,7 locuitori ai țării. Notabilă este și considerabilă a sumelor depuse. Astfel, în perioada 1 ianuarie 1976 — 1 octombrie 1977, soldul general al economiilor bănești ale populației păstrate la C.E.C. a crescut cu 27,2 la sută. Evident, realizările în domeniul dezvoltării acțiunii de economisire s-au obținut pe fundalul creșterii rapide a economiei românești, sporirii continue a venitului național, implicit a părții destinate consumului individual, creșterii sistematice a bunăstării oamenilor muncii, obiectiv central al politicii Partidului Comunist Român.

Tovarășul Nicolae Ceaulescu sublinia recent: „Partidul nostru, Comitetul Central face totul ca, pe măsura dezvoltării forțelor de producție, a înfloririi economiei naționale, să înfăptui neabătut programul de ridicare a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor — felul suprem al politicii partidului și statului nostru, esența societății socialiste multilaterale dezvoltate pe care o edificăm”. Pe această politică ce asigură creșterea sistematică a veniturilor oamenilor muncii se bazează și se va baza și mai mult, în viitor, dezvoltarea acțiunii de economisire. Cum se știe, în 1975 retribuiția medie netă s-a ridicat la 1.595 lei, față de 802 lei în 1960, dublîndu-se deci în cincisprezece ani. Potrivit Programu-

lui adoptat de partid, care a și început să fie tradus în viață, în cincinalul pe care îl parcurgem, retribuiția medie reală va crește cu circa 30 la sută — față de 18—20 la sută cît se prevăzuse în planurile celei dintîi a XI-lea. Tot cu circa 30 la sută vor crește și veniturile reale ale țărănilor cooperatori. Totodată, un rol important are interesul de a economisi al oamenilor muncii în scopul de a-și îmbunătăți calitatea vieții lor și a familiilor lor. Aceste năzuințe constituie un factor de

progres social și sînt pe deplin justificate atît timp cît se realizează pe baza principilor etice și echității socialiste, promovate de Partidul Comunist Român. Tocmai pentru a satisface dorința legitimă a oamenilor muncii de a avea un cămin plăcut, de a trăi în condiții din ce în ce mai civilizate, statul nostru a pus la dispoziția populației tot mai multe bunuri de folosință îndelungată. Faptul că populația, depunînd la C.E.C. și obținînd credite, a cumpărat în anul 1976 și în primele nouă luni ale anului în curs peste 100 mii autoturisme vorbește de la sine despre rezultatele acțiunii de economisire.

În cincinalul 1976—1980 este prevăzută, în ansamblul creșterii produselor de larg consum, sporirea producției de bunuri de folosință îndelungată — frigider, mașină de spălat rufe, autoturism, mobilă și altele. Din cele peste 1 milion de aparate, cîte sînt prevăzute a se construi în actualul cincinal, o parte vor fi locuințe proprietate personală construite cu sprijinul material și financiar al statului, în marelui rural urmind să se ridice 250—300 mii locuințe din fondurile proprii ale populației. În aceste condiții, interesul oamenilor muncii de a economisi

(Continuare în pag. a III-a)

REPORTAJ DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII

S-a construit mult, s-a construit frumos... Orașul urcă în amfiteatru pe coasta văii. Cuburile de beton și sticlă nu dau senzația monotoniei, așa cum le-ai aștepta pe cele care sînt implantate în relieful frîmțat al fosti căută inenșos, iar varietatea culorilor în care au fost multele le dau aripă. Orașul vechi nu mai poate fi recunoscut ca un întreg. El s-a retras rapid în memoria celor mai vîrstnici. Doar părți de-ale lui mai subzistă pe ici, pe acolo, părți care au fost integrate în ansamblul nou. S-a construit mult, s-a construit frumos... Aproape toate cele s-au turnat pe cărți — străzile în pantă, radiile, adunate dinpre creasta dealului în centru, în vale, se întîlneau în preajma întinșii arzeze în milioane, căreia statua înfrîntă din lîră nu contrasta — ciudat! — cu patrulele de blocuri durate în cărmidă anărunță.

Ornicul public cu patru fatete măsoară lînist o nouă existență, trepidantă, a Medgidiei. Într-un lung colocoș cu Efime Ilies, primarul orașului, adevărat o Medidie pe care nici el nu a cunoscut-o direct. Era o Medidie a documentelor și a statisticilor care arătau că, în acest

colt de lume, cu patru secole în urmă s-a ridicat un sat, că, de-a lungul timpului, a crescut treptat, alungînd, în timpul războaiului Crimeii, la 15 mii de locuitori pe centurile de atunci și hole-ri i-au decimat, la praprie, că acum două de-

lor toride. Il biculau viscolele fierului, îl ardea setea cronică — ana se vindea cu cofa, cu sacaua — îl inundau, paradoxal, ploile rare dar teribile, care izbeau nite din senin aproape, cădeau ca un vifor peste casele de lut. Acest

Orașul clădit din cimentul de Medgidia

centul orașului număra sapte mii de locuitori. Încearcă să descifrăm, dincolo de aceste statistice, destul de fruminate al trecutului, care s-a născut totuși statornic la întretăierea drumurilor din miloc Dobroei, în diferent de vicisitudinile vremilor și ale naturii. Este drept, orașul a fost asaltat de smircurile văii în care vechiul riu Axios sucombuse, musca malăria, îl ineca draful veri-

blou al Medgidiei nu este mai vechi de douăzeci de ani. Acum douăzeci de ani erau aici cîteva potcovării, se făceau casele și hamuri din cînenă și nite se vindeau și se cumpărau cereale la panairul — iarmarocul Dobroei — din luna octombrie și cam alita. Orașul de azi este frumos — este pe măsura visului pe care-l purtau în sine constructorii. Dar el este o consecință di-

Dionisie ȘINCAN

(Continuare în pag. a III-a)

La 20 noiembrie — ALEGERILE

● Cu ce rezultate, cu ce experiență se încheie această legislatură ● Cum trebuie acționat pentru perfecționarea în continuare a activității în toate domeniile?

— Trebuie să o spunem deschis că, uneori, dorințele oamenilor o iau înaintea posibilităților de care dispune, pe moment, primăria. După cum știți, Codlea nu este un oraș mare, iar resursele de care dispune sînt și ele, în mod obiectiv, limitate. Nu ne ferim să le spunem oamenilor acest adevăr în întîlnirile pe care le avem aici, la sediul primăriei, sau în cartiere. Și cred că procedăm bine.

Concetenții noștri s-au obișnuit ca, atunci cînd fac o propunere, să chibzuiească mai întîi ce ar putea face ei însiși pentru înfăptuirea ei. Și dacă am realizat multe obiective de interes oușesc, cu puține fonduri de la județ sau chiar deloc, acesta se datorează tocmai spiritului gospodăresc al cetățenilor, inițiativă lor, participării efective la lucrări. Putem afirma cu deplin temei că fără sprijinul cetățenilor realizările pe tărîm edilitar ar fi fost la ora actuală mult mai modeste. Iată de ce acordăm o foarte mare atenție tuturor formelor de legătură cu cetățenii. La sesiuni, alături de deputați, invităm și pe membrii comitetelor de cetățeni pe cei ai comitetelor de localități, al tuturor organismelor obștești din cartiere. La rîndul lor, membrii biroului executiv al consiliului popular orașesc sînt prezenți la adunările cetățenesti, la întîlnirile cu alegătorii. Respectînd cu strictețe orele de audiență — personal am primit în acest an 380 de cetățeni, doar în orele cu această destinație — de două ori mai mare decît acum 4

acordate pe stradă, în piață, la spectacole... În special femeile solicită asemenea întîlniri și mă străduiesc pe cît pot să le ajut în delicatele probleme de familie. Apoi, mai sînt scrisorile și cererile ce mi se adresează, multe dintre ele făcînd obiectul discuției în

Conlucrarea din care
cresc cele mai frumoase
flori ale Codlei:

FAPTELE OAMENILOR

sesiuni sau în ședințele de birou executiv. Interlocuțiunea noastră este Margareta Kraus, primarul orașului Codlea, oraș care, în 1976, s-a situat pe primul loc în întrecerea dintre orașele județului Brașov, tocmai ca urmare a hărniciei locuitorilor săi. Dezvoltarea impetuoasă a economiei a impus un ritm mai accelerat și lucrătorilor din domeniul social-edilitar. Valoarea producției globale a întreprinderilor orașului se ridică la aproape 2 miliarde lei — de două ori mai mare decît acum 4

tuala legislatură — după cum ne asigură tovarășul Kraus — au fost construite cîteva sute de apartamente, 5 cămine pentru ne-familisti cu 1.000 de locuri, s-au dat în folosință trei grădinițe pentru copii — una nouă și două realizate prin amenajarea unor clădiri cu ajutorul bănesc și în muncă ai cetățenilor. Tot prin contribuția cetățenilor s-a amenajat piața orașului, iar pe lîngă școli au fost amenajate ateliere pentru practica elevilor și s-au înlocuit scaunele din sala spectacole a Casei de cul-

tură. În prezent, prin muncă patriotică a tineretului din întreprinderi se amenajează un stadion cu verșuri pentru practicarea celor mai diverse sporturi. Un loc aparte în conlucrarea dintre primărie și cetățeni îl ocupă modernizarea străzilor. Cu numai cinci ani în urmă, în afară de strada principală, nici o alta nu era asfaltată. Acum cetățenii nici nu mai concep să rămîină vreo stradă fără asfalt. În actuala legislatură au fost asfaltate și numeroase trotuare. Consiliul popular a pus la dispoziție materialele, cetățenii au contribuit cu munca lor. Valoarea lucrărilor realizate prin muncă patriotică a cetățenilor în acest an este de 40 milioane lei, cu 6 milioane lei mai mult decît anul trecut.

Sînt toate acestea argumente care atestă gradul înalt de participare a cetățenilor la viața obștească a orașului în care muncesc și trăiesc. Deputații cu care am stat de vorbă au ținut să releve tocmai această realitate. „Majoritatea propunerilor — ne spunea Moise Mănușu, tehnician mecanic la „Colorom”, deputat în circumscripția nr. 21 — contin în ele însele și soluția de realizare. Despre participare nici nu se mai discută. De pildă, A. glăia Teodorescu și Petru Asan au propus amenajarea unor terenuri de joacă pentru copii. Nu numai că s-au oferit să muncească pentru realizarea lor, dar au și su-

Rodica ȘERBAN
(Continuare în pag. a IV-a)

Astăzi, în prezența tovarășului Nicolae Ceaulescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, va avea loc în municipiul Pitești adunarea populară organizată cu prilejul Zilei recoltei.

Posturile noastre de radio și televiziune vor transmite direct această manifestare, în jurul orei 12.

Din noua urbanistică a orașului Miercurea Cluc

CRONICA SĂPTĂMÎNII internă și internațională

Pentru om,
în mijlocul oamenilor

Un moment cu multiple semnificații în săptămîna pe care o încheiem l-a constituit vizita de lucru a tovarășului Nicolae Ceaulescu, șantierelor metroului bucurestean. Analiza la fata locului prilejului de vizită a scos în evidență faptul că la numai doi ani de cînd, potrivit hotărîrii Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., inițiată de tovarășul Nicolae Ceaulescu, s-a trecut la construcția acestui obiectiv de mari proporții și de deosebită însemnătate pentru dezvoltarea și modernizarea Capitalei, pentru condițiile de viață ale locuitorilor ei, s-a executat o parte importantă din lucrările prevăzute, construcția aflîndu-se într-un stadiu avansat. Același lucru s-a realizat în perioada trecutului său echipament, inclusiv cel electronic, precum și utiliaie specifice, de înalt randament, ca instalarea de săpat tuneluri. În fațura în buclă condiții a lucrărilor atît de ample și complexe, implicate de construirea metroului, a fost posibilă pe baza aplicării Programului de cercetări și proiectări, înlocuit la îndicată secretariatului general al partidului. Un rol important a avut, în finalizarea obiectivelor înscrise în program, conlucrarea strînsă a celor mai competenți specialiști din diferite întreprinderi, înstitute de cercetări și învățămînt superior de profil din țară.

Felicitîndu-i pe constructori, secretarul general al partidului a făcut o serie de importante recomandări iluștrînd caracterul concret de conducere propriu științei și de muncă. Căldură, entuziasmul cu care numeroși bucureșteni l-au împlinit pe traseu pe tovarășul Nicolae Ceaulescu au dat expresie satisfăcătoare pentru realizarea acestei lucrări cu adevărat monumentale — modern și rapid mijloc de transport în co-

mun, reliefind o dată mai mult încrederea lor în politica partidului, pusă în slujba omului, a înfloririi patriei socialiste.

Un bilanț însuflețitor
al succeselor dobîndite,
o mobilizatoare
chemare spre noi
împliniri

Cu viu interes și mîndrie patriotică a luat cînoștință opinia publică de Apelul Frontului Unității Socialiste în vederea alegerilor de la 20 noiembrie, document în care sîsim o imagine însuflețitoare a succeselor dobîndite în perioada trecută de la precedentele alegeri și, totodată, un bogat și mobilizator program de lucru pentru faurirea viitorului luminos, socialist al patriei, a unei vieti meru cu mai frumoase și îmbelugate a tuturor fiilor ei, pentru realizarea neabătută, în continuare, a istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea al Partidului Comunist Român.

Partidul Frontului Unității Socialiste se prezintă în fata alecătorilor cu fruntea sus, purtători ai unui bogat buchet de realizări. Prevederile programului electoral pentru precedentele alegeri au fost nu numai îndeplinite, dar și depășite, concetățenii sînt în ritmurile înalte de creștere economică, în înfăptuirea unui amplu program de investiții, în importante măsuri adoptate pentru sporirea și accentuarea a contribuției și a altor venituri ale populației. În progrese realizate pe calea adîncirii democrației socialiste, în ampla și rodnică activitate internațională a României, care l-a sporit prestigiul naț pe întreaga scenă globală. S-a confirmat astfel, o dată mai mult, că între

Tudor OLARU
Radu BOGDAN

(Continuare în pag. a V-a)

EXIGENȚELE CODULUI ETIC

Sint patru oameni într-o încăpăre scundă, destulă lumină prin fereastră, clădiri înguste și lungi amănând zonele izolate de lucru pe ale marilor sanatorii. Patru petroliști de la Șcheia de foraj Zemes, de lângă Moinești. Vorbesc despre munca lor, despre ei înșiși, despre oamenii cu care lucrează. Din gura lor se naște o lume. Nu-l întreb. Dar cînd scriu, suprim conversația, mai autentică mi se pare aici, în clipa asta, monologul. Îi reprezintă mai bine. S-ar putea, din cînd în cînd, să intervin cu o paranteză. Dar acum, pe rînd, vorbesc ei.

Lăzar Petru. Eu am coborât acum de la sonde. „Da, munca noastră este departe de casă, dar asta, vedeți, eu vă spun ca unul care știu, ne leagă și mai mult de ai noștri. Eu lucrez în petrol din 1946. Sint ceva ani, eram tînr. Noi forăm, dăm sondele în exploatare, sintem un fel de constructori, cum s-ar putea să spunem. Într-o zi, după ce am terminat la cheie, după noi vin cei de la extracție și petrolul începe să curgă pe conductă. Am lucrat pe toate sistemele de foraj. Tatăl meu a lucrat tot în petrol, mecanic la Zemes. N-ai văzut cum arătau vechile instalații, omul săpa, săpa și pe urmă scoate țitelul cu șena. Hecce era un fel de colivie de lemn care se învîrtea ca un moșor pe o osie verticală. Un cal se învîrtea și el totă viața lui și înfășura pe moșorul asta funia de care atîna căldarea cu țitel. (Văzusem la Moinești, într-un album cu scoarte de piele galbenă, asemenea instalații, fotografii aburite. Instalațiile de acum, casela petroliștilor, felul lor de viață, automobilele personale, orașul Lucăcești, așa cum arată astăzi, toate acestea se văd înțelegi pe pînă în piete, sub care clipește în adînc țitelul. Omul care vorbește acum, și care este urmas al celor îngropați în vechile fotografii, arată plin de demnitate, stă cu vîncios în scaun, ca strămoșul lui țărani, dar gîndurile repede și sigur, muncitorești, și privește decît cu ochi albaștri tineresci, ca unul care știe ce poate, ce vrea, ce are de făcut). Sint maestrul principal. Locuiesc la Solonț, acasă, de unde sint al mei. Am ieșit mae-

tru în 1951. Fata e măritată în comună, iar băiatul e strungar, dar lucrează, se înțelege, tot în petrol. La șcheia Moinești. De ce am fost decorat cu Ordinul Muncii cl. a II-a? Păi să spună tovarășul inginer aici de față, eu ce s-a spus? Noi muncim cît putem mai bine. Nu dăm înapoi. Eu o viață într-o țară în petrol am învățat să fiu om. Pe băiatul meu l-am învățat la fel și parca-mi vine să spun că n-am stricat orzul pe giște.

Om — măsura tuturor lucrurilor Măsura omului nou

MUNCA, DISCIPLINA, RĂSPUNDEREA

mă iertati, dar acum trebuie să plec, v-am spus...
Zota Dumitru. Mai taceți, mai retras, lucrează în petrol de la nouăsprezece ani, om care se apropie de cincizeci. Specialist mecanic. În cel aproape treizeci de ani de muncă în același loc nu a lipsit niciodată de la lucru, nu a avut nici o zi de concediu medical). Deh, am mai dat și eu în cite o răceală, un guturai, o tuse, dar asta nu mă dă gata pe mine, eu dacă nu intervin la sondă cu oamenii mei la timp se pot da o multime de lucruri peste cap. Fiindcă sonda nu se oprește niciodată, trebuie să fiți cu ochii pe ea. La noi tineretul se îndreaptă mai greu spre petrol, este o problemă a noastră. Eu nu înțeleg de ce? Cîștigul e bun. Condițiile de trai? Păi dacă ar fi văzut cel cu lucrăm noi în urmă cu douăzeci de ani! S-au schimbat multe de atunci. Oho! În petrol, dacă te apuci serios de treaba asta n-o mai lasi. Te prinde, fiindcă singur înțepi și termini o treabă. Cum noi înțeleg ei că munca asta a

rele te învață ce-l prietenia, asta-i mare lucru în viață. Băiatul meu e un boboc la liceul industrial de petrol, lui îi place munca asta încă de pe acum, mă uit la el și atunci spun și eu: dacă lui îi place înseamnă că nu e singur, să vină la noi numai cine vrea să învețe ceva de la noi. Au ce...
Moise Constantia. Eu sint activist de partid. Lucrez în petrol, fiindcă de aici am plecat. Am lucrat pe toate sistemele de foraj, vechi și noi. Sint unul dintre cei de aici, unul dintre ei. Nu stau în birou, am avut destule neplaceri cu sănătatea, dar vă spun: cînd simt vîntul asta cu miros de țitel și înțelness oamenii bine cunoscutei o viață, simt că totul e bine. (Abia la plecare află că e instructor județean de partid. Un om al locului. Înțeleg, în timpul scurț stau aici, că izolarea în care prin forța lucrului muncesc acești oameni, lucrează prin contrariul ei, naște un sentiment de solidaritate, de înțelegere care nu se înlănțuie la tot pasul. Ca și marinarii, cum spunea cineva, și cu avia-

torii sau scafandrii, ca toți oamenii cărora o muncă dificilă și continuă le înlesnește cunoașterea de sine, cel din petrol, în clipa poate a aparențelor, sint mai statornici în meserie decît alții și hotărîți să înainteze pe drumul ales. Cînd înțeleg astfel de oameni, propria ta treabă, oricare ar fi ea, ți se pare mai cu folos).

Inginerul Nicolae Sersea, directorul șcheii Zemes. (Înalt, masiv, jovial, fost

p'oais, viscol etc. Ei, bine, asta mie îmi dă o stare foarte bună. Adică mai simt sănătos, plin de energie, gata să pun mina și să trag la ea până. Ce este pana? Cum să spun, prima unealtă pe care pune mină petroliștii începător, un fel de saibă! Cum rezolvăm problema fluctuației de temperatură? E o problemă, dar căutăm soluțiile cele mai bune. Condițiile noastre de lucru și cîștig sint din ce în ce mai bune. Vedeți, eu sint optimist, problema asta nu mă îngrijorează, cînos cîte ceva din munca asta. Aici există un fel de selecție naturală. Rămîne cel care rezistă. Dar acela e cel mai bun. Asta e munca noastră. Noi aici formăm un fel de familie mare. Eu cred că între noi există suduri cel puțin la fel de solide ca într-o mare uzină unde oamenii lucrează la un loc. E un lucru important. Cum m-am făcut petrolișt? Eu sint din Ploiești. Terminat a șaptea și m-a dus un văr al meu la Boldesti la o sondă. Era un fel de misiune acolo care mi-a plăcut și m-am înscris la școala medie de petrol. După absolvire, am făcut un an la Institutul de mine, după care m-am transferat la Petrol și Gaz, pe semne lucream în mine sonda aia de la Boldesti! Am venit însă în Moinești. Aici am dat de oameni extraordinari. Mă înțeleg cu ei fără să deschiid gura. Acum cîțiva ani am lucrat un timp ca specialist în Algeria. Foram, cu un grup de români, în inima Saharei. Nu mă laud, am făcut o treabă foarte bună acolo. Oamenii adînci, sentimentali, plini de, cum să spun, o energie tăcută, nezmolotă, asta îmi place la ei, cei de pe vîlle astea cu sonde. Am înțeles acolo buni specialiști străini, canadieni, francezi etc., știau meserie, dar prea reci: între ei, mereu, un zid de sticlă. În trecut fire spus, și acolo, familia noastră de la Zemes a funcționat de minune! „Alteceva? Nimic spectaculos, biografie comună! Îmi doresc un singur lucru mai ales: lucrurile ascunde „comune care fac din mine și prietenii mei oameni adevărați, să se păstreze în starea asta pînă la adînci bătrîneți!

George BALAIȚA

Moment de răgaz în foia laminorului de benzil la cold de la întreprinderea de prelucrare a aluminiului din Slatina. Șeful secției, inginerul Petre Botoran și tinerii ingineri Dumitran și Salmac. Moment de răgaz și de tonice concluzii. După îndelungi eforturi pentru ca noul laminor să pună în valoare întregul potențial productiv, succesul a însemnat frunțile, le-a dat oamenilor sentimentul satisfacției depline și al forței. După momente de totală dăruire pentru ca munca ta să izbîndească, după ce poți spune că ai făcut tot ce stătea în puterile tale, zîmbetul vine firesc și la locul lui

Foto: M. Caranfil

Tatăl lui Romeo și tatăl Julietei în duel pentru... daruri

Duminică trecută, la Măgura, în acel fabulos univers de sculpturi ce trăiesc o existență unică, răspîndită pe o coastă de deal subcarpat, am văzut un grup statuar reprezentînd un mire și o mireasă. Deasupra lor se legăna creanga unui copac în care băteau aburul toamneli, iar ei doi, tăiați în piatră de marmură, dar prea reci: între ei, mereu, un zid de sticlă. În trecut fire spus, și acolo, familia noastră de la Zemes a funcționat de minune!

„Alteceva? Nimic spectaculos, biografie comună! Îmi doresc un singur lucru mai ales: lucrurile ascunde „comune care fac din mine și prietenii mei oameni adevărați, să se păstreze în starea asta pînă la adînci bătrîneți!

George BALAIȚA

cepușeram să vedem cam des la unele nunți unde dragostea dintre tineri și momentul unirii lor în viață — frumos, lăudabil — era urmat de un fel de „bîlci al banilor”. În nunta românească darul era un lucru obișnuit. I se făcea tinerii perechi cîte un cadou de cele mai variate ori strict simbolice, pentru a-și aminti acea zi frumoasă, ziua nuntii lor. Ce fac însă unii din acest gen de mirese să-și sature mireasa cu în acordurile unei muzici cam deochate, a-pare „tava darurilor”, mirele și mireasa dispare din obiectiv și în atenția necesităților deodată cursa...

Doi îndrăgostiți, sîrbătorind ziua unirii lor pe viață...

Prea poetică, prea romantizată această imagine? S-ar putea ca unii să fie de părerea aceasta. Fapt este însă că nunta a fost totdeauna la români primăvara cea mai adevărată a bucuriilor. Sîrbătorea sîrbătorii N-o egală poate, decît ziua Anului Nou, amîndouă purtînd în ele puritatea unei imense aspirații, undă celui mai curat vis de înfrîngere.

„Tocmai această imagine m-a determinat să mă gîndesc cît de adevărate sint observațiile care s-au făcut privitor la vicieria de cămin și a acestor... l-am putea spune — sîrbătorii unice a vieții omului. Cît de îndrăgăstiat este, într-adevăr, să fim mai atenți la meștehană unora care se specializau în pomara de „năsi” și de ale căror funcții căutau să profite niste indivizi cu venituri cam bătoare la ochi și ale căror Izvoare nu sint, totdeauna, tocmai în limba Apoi, pentru ceea ce în-

este ei o categorie de... discreții. Ei nu oferă „sute”, ci „plicuri”. Plicuri presărate de sorci și împărțite „discret” mesenilor, fără să uite însă să le noteze cîte numele pe plic. Să se stîlcăie a dat fiecare. Nu de puține ori scena cînd apărea tava pentru „daruri” purta în ea un motiv ascuns sau, dimpotrivă, în vîntul tîrîșor de discordie imediată între tinerii soți. Și nu o dată primele cuvinte de pe niște vîltoare cereri de divorț se scriau nu mai departe decît în clipa cînd se trecea la „numărătoare”. Ca să nu mai vorbim de căsniile care — nu rare nici ele — se încheiau chiar atunci cînd pleca onor clientul, invitărilor, ridicată, dacă se putea, la proporții numerice cît mai mari, în calcul fiind luate nu bucuria, nu fericirea — ci cîștigul în fel sau obiecte; be-nolul „net”. Ca în cazul următor.

„Tineri. Ar fi trebuit să fie undeva, pe o alee, la braț. Ar fi trebuit să se înflorească bucuria pe față. Aveau, pentru aceasta, toate motivele. Dar...”

„Recunoaște vîlta că la cununia au fost făcute o serie de fotografii? Știe cît au costat și cine le-a plătit? Și mai stăte ca năul, adică unchiul dumneal, mi-a cerut 500 de lei pentru „darul de nuntă”. În scool de a se lăuda că ne-a dat mai mult?...”

„Poate preciza pîrta ce sumă s-a achitat orchestrei și ce obiecte am primit în dar cu prietelii oficializării căsătoriei noastre?”

„...Dar reclamantul recunoaște că după masa festivă s-a adunat suma de 17700 de lei? Că această sumă a depus-o pe trei carnele la C.E.C.? Poate să arate aceste carnele? Că a dat fiecare. Nu de puține ori scena cînd apărea tava pentru „daruri” purta în ea un motiv ascuns sau, dimpotrivă, în vîntul tîrîșor de discordie imediată între tinerii soți. Și nu o dată primele cuvinte de pe niște vîltoare cereri de divorț se scriau nu mai departe decît în clipa cînd se trecea la „numărătoare”. Ca să nu mai vorbim de căsniile care — nu rare nici ele — se încheiau chiar atunci cînd pleca onor clientul, invitărilor, ridicată, dacă se putea, la proporții numerice cît mai mari, în calcul fiind luate nu bucuria, nu fericirea — ci cîștigul în fel sau obiecte; be-nolul „net”. Ca în cazul următor.

„Tineri. Ar fi trebuit să fie undeva, pe o alee, la braț. Ar fi trebuit să se înflorească bucuria pe față. Aveau, pentru aceasta, toate motivele. Dar...”

„Recunoaște vîlta că la cununia au fost făcute o serie de fotografii? Știe cît au costat și cine le-a plătit? Și mai stăte ca năul, adică unchiul dumneal, mi-a cerut 500 de lei pentru „darul de nuntă”. În scool de a se lăuda că ne-a dat mai mult?...”

„Poate preciza pîrta ce sumă s-a achitat orchestrei și ce obiecte am primit în dar cu prietelii oficializării căsătoriei noastre?”

„...Dar reclamantul recunoaște că după masa festivă s-a adunat suma de 17700 de lei? Că această sumă a depus-o pe trei carnele la C.E.C.? Poate să arate aceste carnele? Că a dat fiecare. Nu de puține ori scena cînd apărea tava pentru „daruri” purta în ea un motiv ascuns sau, dimpotrivă, în vîntul tîrîșor de discordie imediată între tinerii soți. Și nu o dată primele cuvinte de pe niște vîltoare cereri de divorț se scriau nu mai departe decît în clipa cînd se trecea la „numărătoare”. Ca să nu mai vorbim de căsniile care — nu rare nici ele — se încheiau chiar atunci cînd pleca onor clientul, invitărilor, ridicată, dacă se putea, la proporții numerice cît mai mari, în calcul fiind luate nu bucuria, nu fericirea — ci cîștigul în fel sau obiecte; be-nolul „net”. Ca în cazul următor.

„Tineri. Ar fi trebuit să fie undeva, pe o alee, la braț. Ar fi trebuit să se înflorească bucuria pe față. Aveau, pentru aceasta, toate motivele. Dar...”

„Recunoaște vîlta că la cununia au fost făcute o serie de fotografii? Știe cît au costat și cine le-a plătit? Și mai stăte ca năul, adică unchiul dumneal, mi-a cerut 500 de lei pentru „darul de nuntă”. În scool de a se lăuda că ne-a dat mai mult?...”

„Poate preciza pîrta ce sumă s-a achitat orchestrei și ce obiecte am primit în dar cu prietelii oficializării căsătoriei noastre?”

„...Dar reclamantul recunoaște că după masa festivă s-a adunat suma de 17700 de lei? Că această sumă a depus-o pe trei carnele la C.E.C.? Poate să arate aceste carnele? Că a dat fiecare. Nu de puține ori scena cînd apărea tava pentru „daruri” purta în ea un motiv ascuns sau, dimpotrivă, în vîntul tîrîșor de discordie imediată între tinerii soți. Și nu o dată primele cuvinte de pe niște vîltoare cereri de divorț se scriau nu mai departe decît în clipa cînd se trecea la „numărătoare”. Ca să nu mai vorbim de căsniile care — nu rare nici ele — se încheiau chiar atunci cînd pleca onor clientul, invitărilor, ridicată, dacă se putea, la proporții numerice cît mai mari, în calcul fiind luate nu bucuria, nu fericirea — ci cîștigul în fel sau obiecte; be-nolul „net”. Ca în cazul următor.

„Tineri. Ar fi trebuit să fie undeva, pe o alee, la braț. Ar fi trebuit să se înflorească bucuria pe față. Aveau, pentru aceasta, toate motivele. Dar...”

„Recunoaște vîlta că la cununia au fost făcute o serie de fotografii? Știe cît au costat și cine le-a plătit? Și mai stăte ca năul, adică unchiul dumneal, mi-a cerut 500 de lei pentru „darul de nuntă”. În scool de a se lăuda că ne-a dat mai mult?...”

„Poate preciza pîrta ce sumă s-a achitat orchestrei și ce obiecte am primit în dar cu prietelii oficializării căsătoriei noastre?”

„...Dar reclamantul recunoaște că după masa festivă s-a adunat suma de 17700 de lei? Că această sumă a depus-o pe trei carnele la C.E.C.? Poate să arate aceste carnele? Că a dat fiecare. Nu de puține ori scena cînd apărea tava pentru „daruri” purta în ea un motiv ascuns sau, dimpotrivă, în vîntul tîrîșor de discordie imediată între tinerii soți. Și nu o dată primele cuvinte de pe niște vîltoare cereri de divorț se scriau nu mai departe decît în clipa cînd se trecea la „numărătoare”. Ca să nu mai vorbim de căsniile care — nu rare nici ele — se încheiau chiar atunci cînd pleca onor clientul, invitărilor, ridicată, dacă se putea, la proporții numerice cît mai mari, în calcul fiind luate nu bucuria, nu fericirea — ci cîștigul în fel sau obiecte; be-nolul „net”. Ca în cazul următor.

„Tineri. Ar fi trebuit să fie undeva, pe o alee, la braț. Ar fi trebuit să se înflorească bucuria pe față. Aveau, pentru aceasta, toate motivele. Dar...”

„Recunoaște vîlta că la cununia au fost făcute o serie de fotografii? Știe cît au costat și cine le-a plătit? Și mai stăte ca năul, adică unchiul dumneal, mi-a cerut 500 de lei pentru „darul de nuntă”. În scool de a se lăuda că ne-a dat mai mult?...”

„Poate preciza pîrta ce sumă s-a achitat orchestrei și ce obiecte am primit în dar cu prietelii oficializării căsătoriei noastre?”

„...Dar reclamantul recunoaște că după masa festivă s-a adunat suma de 17700 de lei? Că această sumă a depus-o pe trei carnele la C.E.C.? Poate să arate aceste carnele? Că a dat fiecare. Nu de puține ori scena cînd apărea tava pentru „daruri” purta în ea un motiv ascuns sau, dimpotrivă, în vîntul tîrîșor de discordie imediată între tinerii soți. Și nu o dată primele cuvinte de pe niște vîltoare cereri de divorț se scriau nu mai departe decît în clipa cînd se trecea la „numărătoare”. Ca să nu mai vorbim de căsniile care — nu rare nici ele — se încheiau chiar atunci cînd pleca onor clientul, invitărilor, ridicată, dacă se putea, la proporții numerice cît mai mari, în calcul fiind luate nu bucuria, nu fericirea — ci cîștigul în fel sau obiecte; be-nolul „net”. Ca în cazul următor.

„Tineri. Ar fi trebuit să fie undeva, pe o alee, la braț. Ar fi trebuit să se înflorească bucuria pe față. Aveau, pentru aceasta, toate motivele. Dar...”

„Recunoaște vîlta că la cununia au fost făcute o serie de fotografii? Știe cît au costat și cine le-a plătit? Și mai stăte ca năul, adică unchiul dumneal, mi-a cerut 500 de lei pentru „darul de nuntă”. În scool de a se lăuda că ne-a dat mai mult?...”

„Poate preciza pîrta ce sumă s-a achitat orchestrei și ce obiecte am primit în dar cu prietelii oficializării căsătoriei noastre?”

„...Dar reclamantul recunoaște că după masa festivă s-a adunat suma de 17700 de lei? Că această sumă a depus-o pe trei carnele la C.E.C.? Poate să arate aceste carnele? Că a dat fiecare. Nu de puține ori scena cînd apărea tava pentru „daruri” purta în ea un motiv ascuns sau, dimpotrivă, în vîntul tîrîșor de discordie imediată între tinerii soți. Și nu o dată primele cuvinte de pe niște vîltoare cereri de divorț se scriau nu mai departe decît în clipa cînd se trecea la „numărătoare”. Ca să nu mai vorbim de căsniile care — nu rare nici ele — se încheiau chiar atunci cînd pleca onor clientul, invitărilor, ridicată, dacă se putea, la proporții numerice cît mai mari, în calcul fiind luate nu bucuria, nu fericirea — ci cîștigul în fel sau obiecte; be-nolul „net”. Ca în cazul următor.

„Tineri. Ar fi trebuit să fie undeva, pe o alee, la braț. Ar fi trebuit să se înflorească bucuria pe față. Aveau, pentru aceasta, toate motivele. Dar...”

„Recunoaște vîlta că la cununia au fost făcute o serie de fotografii? Știe cît au costat și cine le-a plătit? Și mai stăte ca năul, adică unchiul dumneal, mi-a cerut 500 de lei pentru „darul de nuntă”. În scool de a se lăuda că ne-a dat mai mult?...”

„Poate preciza pîrta ce sumă s-a achitat orchestrei și ce obiecte am primit în dar cu prietelii oficializării căsătoriei noastre?”

„...Dar reclamantul recunoaște că după masa festivă s-a adunat suma de 17700 de lei? Că această sumă a depus-o pe trei carnele la C.E.C.? Poate să arate aceste carnele? Că a dat fiecare. Nu de puține ori scena cînd apărea tava pentru „daruri” purta în ea un motiv ascuns sau, dimpotrivă, în vîntul tîrîșor de discordie imediată între tinerii soți. Și nu o dată primele cuvinte de pe niște vîltoare cereri de divorț se scriau nu mai departe decît în clipa cînd se trecea la „numărătoare”. Ca să nu mai vorbim de căsniile care — nu rare nici ele — se încheiau chiar atunci cînd pleca onor clientul, invitărilor, ridicată, dacă se putea, la proporții numerice cît mai mari, în calcul fiind luate nu bucuria, nu fericirea — ci cîștigul în fel sau obiecte; be-nolul „net”. Ca în cazul următor.

„Tineri. Ar fi trebuit să fie undeva, pe o alee, la braț. Ar fi trebuit să se înflorească bucuria pe față. Aveau, pentru aceasta, toate motivele. Dar...”

„Recunoaște vîlta că la cununia au fost făcute o serie de fotografii? Știe cît au costat și cine le-a plătit? Și mai stăte ca năul, adică unchiul dumneal, mi-a cerut 500 de lei pentru „darul de nuntă”. În scool de a se lăuda că ne-a dat mai mult?...”

„Poate preciza pîrta ce sumă s-a achitat orchestrei și ce obiecte am primit în dar cu prietelii oficializării căsătoriei noastre?”

„...Dar reclamantul recunoaște că după masa festivă s-a adunat suma de 17700 de lei? Că această sumă a depus-o pe trei carnele la C.E.C.? Poate să arate aceste carnele? Că a dat fiecare. Nu de puține ori scena cînd apărea tava pentru „daruri” purta în ea un motiv ascuns sau, dimpotrivă, în vîntul tîrîșor de discordie imediată între tinerii soți. Și nu o dată primele cuvinte de pe niște vîltoare cereri de divorț se scriau nu mai departe decît în clipa cînd se trecea la „numărătoare”. Ca să nu mai vorbim de căsniile care — nu rare nici ele — se încheiau chiar atunci cînd pleca onor clientul, invitărilor, ridicată, dacă se putea, la proporții numerice cît mai mari, în calcul fiind luate nu bucuria, nu fericirea — ci cîștigul în fel sau obiecte; be-nolul „net”. Ca în cazul următor.

„Tineri. Ar fi trebuit să fie undeva, pe o alee, la braț. Ar fi trebuit să se înflorească bucuria pe față. Aveau, pentru aceasta, toate motivele. Dar...”

„Recunoaște vîlta că la cununia au fost făcute o serie de fotografii? Știe cît au costat și cine le-a plătit? Și mai stăte ca năul, adică unchiul dumneal, mi-a cerut 500 de lei pentru „darul de nuntă”. În scool de a se lăuda că ne-a dat mai mult?...”

„Poate preciza pîrta ce sumă s-a achitat orchestrei și ce obiecte am primit în dar cu prietelii oficializării căsătoriei noastre?”

„...Dar reclamantul recunoaște că după masa festivă s-a adunat suma de 17700 de lei? Că această sumă a depus-o pe trei carnele la C.E.C.? Poate să arate aceste carnele? Că a dat fiecare. Nu de puține ori scena cînd apărea tava pentru „daruri” purta în ea un motiv ascuns sau, dimpotrivă, în vîntul tîrîșor de discordie imediată între tinerii soți. Și nu o dată primele cuvinte de pe niște vîltoare cereri de divorț se scriau nu mai departe decît în clipa cînd se trecea la „numărătoare”. Ca să nu mai vorbim de căsniile care — nu rare nici ele — se încheiau chiar atunci cînd pleca onor clientul, invitărilor, ridicată, dacă se putea, la proporții numerice cît mai mari, în calcul fiind luate nu bucuria, nu fericirea — ci cîștigul în fel sau obiecte; be-nolul „net”. Ca în cazul următor.

„Tineri. Ar fi trebuit să fie undeva, pe o alee, la braț. Ar fi trebuit să se înflorească bucuria pe față. Aveau, pentru aceasta, toate motivele. Dar...”

„Recunoaște vîlta că la cununia au fost făcute o serie de fotografii? Știe cît au costat și cine le-a plătit? Și mai stăte ca năul, adică unchiul dumneal, mi-a cerut 500 de lei pentru „darul de nuntă”. În scool de a se lăuda că ne-a dat mai mult?...”

„Poate preciza pîrta ce sumă s-a achitat orchestrei și ce obiecte am primit în dar cu prietelii oficializării căsătoriei noastre?”

„...Dar reclamantul recunoaște că după masa festivă s-a adunat suma de 17700 de lei? Că această sumă a depus-o pe trei carnele la C.E.C.? Poate să arate aceste carnele? Că a dat fiecare. Nu de puține ori scena cînd apărea tava pentru „daruri” purta în ea un motiv ascuns sau, dimpotrivă, în vîntul tîrîșor de discordie imediată între tinerii soți. Și nu o dată primele cuvinte de pe niște vîltoare cereri de divorț se scriau nu mai departe decît în clipa cînd se trecea la „numărătoare”. Ca să nu mai vorbim de căsniile care — nu rare nici ele — se încheiau chiar atunci cînd pleca onor clientul, invitărilor, ridicată, dacă se putea, la proporții numerice cît mai mari, în calcul fiind luate nu bucuria, nu fericirea — ci cîștigul în fel sau obiecte; be-nolul „net”. Ca în cazul următor.

„Tineri. Ar fi trebuit să fie undeva, pe o alee, la braț. Ar fi trebuit să se înflorească bucuria pe față. Aveau, pentru aceasta, toate motivele. Dar...”

„Recunoaște vîlta că la cununia au fost făcute o serie de fotografii? Știe cît au costat și cine le-a plătit? Și mai stăte ca năul, adică unchiul dumneal, mi-a cerut 500 de lei pentru „darul de nuntă”. În scool de a se lăuda că ne-a dat mai mult?...”

„Poate preciza pîrta ce sumă s-a achitat orchestrei și ce obiecte am primit în dar cu prietelii oficializării căsătoriei noastre?”

„...Dar reclamantul recunoaște că după masa festivă s-a adunat suma de 17700 de lei? Că această sumă a depus-o pe trei carnele la C.E.C.? Poate să arate aceste carnele? Că a dat fiecare. Nu de puține ori scena cînd apărea tava pentru „daruri” purta în ea un motiv ascuns sau, dimpotrivă, în vîntul tîrîșor de discordie imediată între tinerii soți. Și nu o dată primele cuvinte de pe niște vîltoare cereri de divorț se scriau nu mai departe decît în clipa cînd se trecea la „numărătoare”. Ca să nu mai vorbim de căsniile care — nu rare nici ele — se încheiau chiar atunci cînd pleca onor clientul, invitărilor, ridicată, dacă se putea, la proporții numerice cît mai mari, în calcul fiind luate nu bucuria, nu fericirea — ci cîștigul în fel sau obiecte; be-nolul „net”. Ca în cazul următor.

„Tineri. Ar fi trebuit să fie undeva, pe o alee, la braț. Ar fi trebuit să se înflorească bucuria pe față. Aveau, pentru aceasta, toate motivele. Dar...”

„Recunoaște vîlta că la cununia au fost făcute o serie de fotografii? Știe cît au costat și cine le-a plătit? Și mai stăte ca năul, adică unchiul dumneal, mi-a cerut 500 de lei pentru „darul de nuntă”. În scool de a se lăuda că ne-a dat mai mult?...”

„Poate preciza pîrta ce sumă s-a achitat orchestrei și ce obiecte am primit în dar cu prietelii oficializării căsătoriei noastre?”

„...Dar reclamantul recunoaște că după masa festivă s-a adunat suma de 17700 de lei? Că această sumă a depus-o pe trei carnele la C.E.C.? Poate să arate aceste carnele? Că a dat fiecare. Nu de puține ori scena cînd apărea tava pentru „daruri” purta în ea un motiv ascuns sau, dimpotrivă, în vîntul tîrîșor de discordie imediată între tinerii soți. Și nu o dată primele cuvinte de pe niște vîltoare cereri de divorț se scriau nu mai departe decît în clipa cînd se trecea la „numărătoare”. Ca să nu mai vorbim de căsniile care — nu rare nici ele — se încheiau chiar atunci cînd pleca onor clientul, invitărilor, ridicată, dacă se putea, la proporții numerice cît mai mari, în calcul fiind luate nu bucuria, nu fericirea — ci cîștigul în fel sau obiecte; be-nolul „net”. Ca în cazul următor.

„Tineri. Ar fi trebuit să fie undeva, pe o alee, la braț. Ar fi trebuit să se înflorească bucuria pe față. Aveau, pentru aceasta, toate motivele. Dar...”

„Recunoaște vîlta că la cununia au fost făcute o serie de fotografii? Știe cît au costat și cine le-a plătit? Și mai stăte ca năul, adică unchiul dumneal, mi-a cerut 500 de lei pentru „darul de nuntă”. În scool de a se lăuda că ne-a dat mai mult?...”

„Poate preciza pîrta ce sumă s-a achitat orchestrei și ce obiecte am primit în dar cu prietelii oficializării căsătoriei noastre?”

„...Dar reclamantul recunoaște că după masa festivă s-a adunat suma de 17700 de lei? Că această sumă a depus-o pe trei carnele la C.E.C.? Poate să arate aceste carnele? Că a dat fiecare. Nu de puține ori scena cînd apărea tava pentru „daruri” purta în ea un motiv ascuns sau, dimpotrivă, în vîntul tîrîșor de discordie imediată între tinerii soți. Și nu o dată primele cuvinte de pe niște vîltoare cereri de divorț se scriau nu mai departe decît în clipa cînd se trecea la „numărătoare”. Ca să nu mai vorbim de căsniile care — nu rare nici ele — se încheiau chiar atunci cînd pleca onor clientul, invitărilor, ridicată, dacă se putea, la proporții numerice cît mai mari, în calcul fiind luate nu bucuria, nu fericirea — ci cîștigul în fel sau obiecte; be-nolul „net”. Ca în cazul următor.

„Tineri. Ar fi trebuit să fie undeva, pe o alee, la braț. Ar fi trebuit să se înflorească bucuria pe față. Aveau, pentru aceasta, toate motivele. Dar...”

„Recunoaște vîlta că la cununia au fost făcute o serie de fotografii? Știe cît au costat și cine le-a plătit? Și mai stăte ca năul, adică unchiul dumneal, mi-a cerut

Tovarășului GUSTAV HUSAK

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, Președintele Republicii Socialiste Cehoslovacie

Dragă tovarășe Husak,

Am aflat cu tristețe și profund regret vestea despre înecarea din viață a tovarășului Vera Husakovă într-un tragic accident aviatic. În numele meu și al tovarășilor mei, vă transmitem dumneavoastră și prin dumneavoastră familiile și tuturor rudelor îndoliate cele mai sincere condoleanțe și întreaga noastră compasiune.

NICOLAE CEAUȘESCU

Lucrările sesiunii Comisiei mixte guvernamentale de colaborare economică dintre România și Turcia

La București au început sâmbătă lucrările celei de-a IV-a sesiuni a Comisiei mixte guvernamentale de colaborare economică dintre România și Turcia.

Delegația română este condusă de Ion Pațan, viceprim-ministru al guvernului, ministrul comerțului exterior și cooperării economice internaționale, președintele delegației române în comisie. Iar cea turcă de Azah Oktay Güner, ministrul comerțului al Turciei, președintele părții turce în comisie.

(Agerpres)

FESTIVITĂȚI CU PRILEJUL DEPUNERII JURĂMÎNTULUI MILITAR

Sîmbătă dimineața, elevii anului I din școlile militare de ofițeri activi, de maștri militari și subofițeri, precum și elevii școlilor de ofițeri de rezervă au depus jurământul militar. La festivități au participat, în calitate de conducători, ofițeri din armată, activiști de partid și de stat, ai U.T.C., veterani din războiul antifascist, membri ai gărzilor patriotice, ai detașamentelor de presă și a tineretului pentru apărarea patriei, oameni ai muncii, părinți ai elevilor, pionieri și scolare.

În aceeași zi a avut loc la Școala Militară de ofițeri activi al Ministerului de Interne festivitatea depunerii jurământului militar de către elevii anului I. Au participat membri ai consiliului de conducere al Ministerului de Interne, activiști de partid și ai U.T.C., părinți, membri ai gărzilor patriotice și ai detașamentelor de presă și a tineretului pentru apărarea patriei, pionieri.

Actul solemn al depunerii jurământului s-a transformat într-o vibrantă manifestare de dragoste și devotament față de patrie, popor și partid, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandantul suprem al forțelor noastre armate. Tinerii care au rostit sacral jurământul s-au angajat ferm să muncească cu înaltă și abnegație pentru a-și ridica permanent presăcătura politică, de specialitate și militară, de a face totul pentru a fi în orice moment gata să apere cu orice formă revoluționară ale poporului, al independenței și suveranității scumpei noastre patrii — România socialistă.

În încheierea festivităților, într-o atmosferă de puternic entuziasm, au fost adoptate telegrame adresate C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu.

● Odișeu și stele — 16, Ivan cel Groznic — 18; 20. PROGRESUL.

● Amendament la legea siguranței statului: FERENTARI — 15,30.

● A.R.T.A. (la Palatul sporturilor și culturii): Concert extraordinar de muzică ușoară cu MASEL și formația sa (Spania) — 19.

● Toată Națiunea București: Concert pentru „Zina Napunilor Unite” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 19.

● Filarmonia „George Enescu” — 1

40 360